

عنوان مقاله:

منطقه گرایی جدید در سیاست خارجی ترکیه پس از جنگ سرد (با تاکید بر مولفه های فرهنگی و اقتصادی)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های سیاسی، دوره 5، شماره 12 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدصادق کوشکی - استادیار گروه مطالعات منطقه ای دانشگاه تهران

مصطفی رنجبر محمدی - کارشناسی ارشد مطالعات خاورمیانه و شمال آفریقا دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ویژگی اصلی سیاست خارجی ترکیه پس از جنگ سرد توجه به مناطق پیرامونی و به ویژه کشورهای اسلامی می باشد. ترکیه در حال کشف مناطقی است که قرابت های زیادی با آن ها دارد. تحت تاثیر مشترکات فرهنگی از قبیل دین و تاریخ مشترک و همچنین پتانسیل این مناطق برای سرمایه گذاری و کسب سود اقتصادی، ترکیه سیاست خارجی خود را در جهت افزایش حضور و تاثیرگذاری در مناطق پیرامونی اش پی ریزی نموده است. مسلما تحولات داخلی ترکیه نیز بر تغییر جهت گیری سیاست خارجی این کشور تاثیر عمده ای گذاشته است. عدم تناسب ایده های ارائه شده از سوی آتاتورک با هویت بومی مردم ترکیه و تاثیر عوامل خارجی چون انقلاب اسلامی ایران باعث شد تا پس از جنگ سرد احزاب اسلام گرا بیشترین سهم از قدرت سیاسی را در ترکیه داشته باشند. این احزاب در تغییر جهت گیری سیاست خارجی ترکیه به سمت کشورهای اسلامی که از آن تحت عنوان «نگرش به شرق» نیز یاد می شود نقش اصلی را داشته اند. در این مقاله پس از بررسی زمینه های تحول سیاست خارجی ترکیه پس از جنگ سرد، روند منطقه گرایی جدید ترکیه با تاکید بر نقش مولفه های فرهنگی و اقتصادی مورد بررسی قرار خواهد گرفت. این مقاله با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و با بهره گیری از منابع کتابخانه ای و اینترنتی انجام شده است.

کلمات کلیدی:

ترکیه، سیاست خارجی، منطقه گرایی، فرهنگ، اقتصاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1366369>

